

n.16, Ceph. conf. 240, d. conf. 266, n. 5, Gram. d. 103, n. 39.

Responsum fuit ex prædictis bonis in Inventario descriptis esse prius duas partes detrahendas spectantes ad Annibalem, & Joan. Venerinum Paridis, & aliorum filiorum Fabiæ Patruos, insimul tempore illius confectionis viventes, quibus portionibus demptis 3. pars olei, etiam admisso calculo per alteram partem facta vix ad scut. 330, ascendens, & septem dolia circiter vini dd. huius tangenda censentur pro rata erogata in usum & sustentationem illorum, quia fructus hæreditatis impendi præsumuntur pro familiæ alimentis, & in red-

30 ditione rationis veniunt computandi Peregr. de fideicom. art. 35, n. 32, & residuum illis deductis in expensis funeris, aliisque domesticis egelantibus in Censibus ad favorem pupillorum emptis, & in solutione dotis Tutrice eorumdem fororis, de quibus omnibus habenda est quoque ratio in computo susceptæ administrationis, quia præsumuntur factæ ex effectibus hæreditariis, Rota apud Merlin. decis. 715, n. 7, cum aliis in præterita decisione allegatis §. 3. excipio, & in Rom. redditionis rationis §. Junii 1651, §. eod. modo cor. R.P.D.m.Peut. Mobilia verò in eodem Inventario descripta cum illa usu consumantur sufficit, quod ex tam longæ-

31 va temporis * diuturnitate verisimiliter sint perempta Bartol. in l. quoad præsens C. de Muri. l. lib. 12. Peregr. de fideic. art. 10. n. 40. Grat. discept. forens. c. 215, n. 18. & 19, Cyriac. contr. 204, n. 7, Duran. dec. 212, n. 12. Sicut tanti temporis cursu animalia * demortua præsumuntur, ex quo naturaliter vivere non poterint, Corn. conf. 186, n. 2, in fin. l. 1, Fuf. de subst. q. 624, n. 25, Mart. Mat. dec. 75, n. 12. Credita tandem ibidem annotata uti hæreditaria Octavii, ne dum non constat ad manus Fabiæ pervenisse, & illa exigere, & opus est ad finem,

33 ut de illis ratio reddi debeat, cum Tutor * non teneatur nisi de actualiter perceptis juxta conf. Bart. 239, per tot. & præsertim in fin. Rota in Ferrar. domus 17 Maii 1651, cor. R.P.D. meo Melitio §. neque refragatur in fin. & in l. Romana redditionis rationis 23 Januar. 1654, §. liberatio in fin. cor. R.P.D. Peuting. verum ex decisionibus, & aliis datis in hodierno summatio fratrum de Paradis deprehenditur illa spectare ad Annibalem tantum. * Sola igitur descriptio in Inventario facta non facit hæreditaria Octavii, sed erronea fuit, & stante protestatione, quod si quæ bona non erant apponenda ibi præmissa habentur pro non descriptis, & describens ab omni præjudicio præservatur l. 1, §. hæc stipulatio, ubi Angel. n. 24, ff. si ii plusquam, Rot. dec. 187, n. 9, p. 3, rec. in Bonon. de Berois 18 Febr. 1641, §. hinc patet cor. Rev. Salamant. & in Romana fideicommissi de Nicolinis 28 Aprilis 1651, §. non obstat coram R.P.D. meo Cerro.

Quibus stantibus non potest Clara bona hæreditaria Fabiæ retinere, cum præsentia credita, vel non subsistant, nec de illis sunt deducenda, vel quatenus aliqua remaneret difficultas, fat est Paradis fideicommissi. dubiam reddere illius intentionem, * quia in hoc iudicio immisionis non admittuntur exceptiones turbidæ & discussionem, seu alioem indaginem requirentes. DD. in l. 4, §. condemnatum §. de rei jud. Grat. discept. 734, n. 23, Surd. dec. 46, in fi. Rot. dec. 375, n. 20, & 524, n. 2, p. 4, to. 2, & 3, dec. 275, n. 3, p. 5, rec. & cor. Burat. dec. 738, n. 14. Præsertim quia à die mortæ litis usque nunc, fructus dd. bonor. fideicommissariorum percepti, * cum quibus vel extincta, vel illiquida adeo remanent prædicta credita, ut non competat dicta re-tentio, Rota coram Duran. decis. 113, n. 7, & coram bon. me. Merlin. dec. 312, n. 5. Et ita &c.

35 36

DECISIO CXVIII.

R. P. D. CELSO.

Beneventana hæreditatis.

Luna 19. Junii 1656.

SUMMARIUM.

1 Fideicommissum injustum alicui si sine filiis, eo mortuo cum filiis expirat. Non adesse in dubio prouciandum, n. 18.

2 Filii in conditione positi non censentur vocati. In conditione positi cum qualitate legitimitatis non censentur vocati n. 3.

4 Alienationis ex prohibitione non inducitur fideicommissum in casum mortis. Ex prohibitione personali juncta ratione generali fideicommissum non extenditur, n. 5. Prohibitio simplex, & nuda nihil operatur, n. 8.

6 Verba, & ideo hoc fecit, &c. consecutivè apposta, non inducunt extensionem fideicommissi. An per illa inducatur simplex, & absolutum fideicommissum controversum DD. n. 7.

9 Ratio conservandi agnationem generaliter concepta adjecta prohibitioni nudæ alienandi non operatur fideicommissum, nisi secuta alienatione, n. 10, & 11. Declara ut n. 12, & 13.

14 Prohibitio sola alienationis facta filio, non egrreditur ejus personam. Expirat cum substitutione nu. 15. Facta dicitur propter substitutiones, num. 17.

16 Plus, & posterius in eod. Testamento non datur.

Lucius senior de Leonibus instituto hærede universali Camillo filio, illo sine filiis decedente, voluit quod in ejus bonis succederent filii suæ, earumque filii pro æquali portione.

Undet licet ex Camillo nati fuerint quatuor filii, nempe Cæsar, & Lucius junior, qui obierunt; Magdalena nupta in domo de Billottis, & Beatrix Monialis professa in Monasterio S. Vict. Nihilominus quia eadem Beatrix, sive Monasterium ex ejus persona, accepit possessionem prædictæ Cancellaria, & sententiam favorabilem super purificatione d. fideicommissi ad sui favorem reportavit, revocata per Rot. in gradu appellationis, dubitavi an dicta sententia revocatoria, esset confirmanda, vel infirmanda, & DD. pro confirmatione responderunt.

Cum enim Camillus decesserit relicto filiis, defecit conditio, sub qua hæres reperitur gravatus, * & expiravit fideicommissum, juxta text. in l. Lucius 85, ff. de hæred. instit. Bart. in l. cum dotem 23, n. 10, ff. solut. matr. & est celebre consilium Oldradi 21. passim in Rota receptum, ut in dec. 486, n. 1, & seqq. p. 1, rec. & dec. 632, n. 2, p. 4, tom. 3.

Nec refert, quod Beatrix tanquam filia Camilli, fuerit posita in conditione, quia cessantibus conjecturis * filii in conditione positi non censentur vocati juxta glos. in d. l. Lucius, ff. de hæred. instit. Rot. in rec. decis. 389, n. 3, p. 4, tom. 2, cum aliis adductis per Adden. ad Burat. dec. 385, n. 10, quam glossam procedere etiam in descendentes, firmatum fuit coram eodem Burat. dec. 387, n. 1, & 2, in recent. decis. 221, n. 2, p. 5, & in Avenionen. fideicommissi 22 Aprilis 1652, coram me.

Conjecturæ verò ex adverso deductæ non videntur tales, ut à superiori regula sit recedendum, nam quod positi fuerint in conditione filii legitimi, * & naturales ex suo corpore descendentes est valde debilis, prout notat Font. de pact. nupt. el. 4, glos. 24, n. 13, Thef. decis. 96, n. 26. Illamq; rejecit Rot. dec. 385, n. 8, cor. Burat. cum concordantibus adductis in d. Avenionen. fideic. 22 April. 1652, coram me. Prohibitio

Prohibitio alienationis, & obligationis honorum, non reperitur adjecta casui vocationis, & obitus Camilli sine filiis, sed in oratione penitus distincta, & separata, imò cum in dictum casum facta fuerit per Lucium expressa provisio, * vocando scilicet filias suas, non potest ex hujusmodi prohibitione alienationis prætendi inductum fideicommissum in casum mortis, ut bene per Zanch. in l. hæredes mei §. cum ita n. 675, & seqq. ff. ad Trebell. Honded. conf. 78, n. 47, & seqq. lib. 1, & conf. 69, n. 21, lib. 2, Card. Alban. conf. 1, nu. 13, Gabr. conf. 132, n. 68, lib. 1, & plures communiter Fufar. de subst. q. 688, n. 104, & dixit Rot. coram Gregor. dec. 433, n. 12, & in rec. dec. 8, n. 5, & 6, p. 7.

Maximè quia dicta prohibitio est merè personalis, ibi prohibuit dicto ejus hæredi. Ideoque ex ratione * quantumvis generali non potest extendi ad nepotes per text. in l. Pater filium 36, §. fundum Titianum ff. de legat. 3, & docet Ripa in l. filiusfa. §. Divi n. 108, & 111, de legat. 1, Marta vot. decis. 222, n. 33, & seqq. Cavalcan. decis. 5, n. 90, p. 3, Grivel. dec. Dolan. 22, n. 33, & 34, & ultra plures cumulat per Fufar. de subst. q. 437, n. 174, & q. 673, n. 97, & seqq. firmavit Rota in Bonon. fideicommissi de Populis 27 Junii 1562, coram Oradino, post Giovagn. conf. 97, n. 12, & seqq. lib. 1, in recent. decis. 316, n. 6, p. 1, & Romana fideicommissi de Coronis 28 Januarii 1647, coram D. meo Cerro.

Et verba immediatè apposta, & ideo hoc fecit, ut omnia bona prædicta remaneant, & conserventur pro ipso hærede, ejusque familia, & successoribus, tanquam consecutiva & adjecta per viam rationis, & per modum causæ enunciativè prolata, * non immutant qualitatem prohibitionis, nec inducunt novam dispositionem, aut extensionem fideicommissi juxta conf. Dec. 636, n. 6, & seqq. & est bonus text. in auth. de restit. fideic. Peregr. qui latè materiam tractat, art. 14, n. 11, & seqq. & præsertim n. 18, Fufar. q. 673, n. 9, ubi quod non obstante dicta ratione adhuc prohibitio dicitur personalis. Marefcot. var. resol. lib. 2. c. 103, n. 4, & seqq. relati per Altograd. conf. 60, n. 10, & seqq. lib. 1, Surd. decis. 85, per tot. & reprobatà opinione Petraræ de fideicommissi. firmavit Rota coram Seraphin. decis. 883, n. 4, & seqq. & inter Div. decis. 698, n. 16, & 17, p. 1, in Bonon. fideic. de Elephantucis coram Pabalo penes Giovagn. conf. 39, n. 46, & seqq. lib. 1, quæ loquitur in fortioribus terminis in Perusina fideicommissi de Fiumaggiolis coram Litta, apud eundem ubi supra n. 74, & seqq. ubi quod talis prohibitio, etiam si sit vestita à causa dicitur stare ad majorem fideicommissi corroboracionem, in d. Bonon. de Populis post d. Giovagn. conf. 97, n. 11, & seqq. & coram Coccin. decis. 294, n. 7.

Et licet magna sit dissensio Doctorum numquid per rationem generalem inducatur simplex, & absolutum fideicommissum, * & illud locum habeat etiam non secuta alienatione; in qua questionibus veteres, & recentiores valde torquentur, adeo ut quamplures etiam variaverint teste Curt. jun. conf. 43, n. 9, vers. secundo principaliter Mant. de conject. lib. 6, tit. 14, n. 24, & seqq. cum aliis pluribus adductis per Francisc. Redenasc. consil. 29, n. 16, & seqq.

Attamen quando hæc ratio generalis subjicitur post nudam, & simplicem prohibitionem alienationis, * quæ de per se nihil operatur per text. in l. fil. fam. 118, §. Divi il. 2, de legat. 2, & l. Pater filium 36, §. duobus, & §. Julius de legat. 3. Tunc talis ratio confirmat quidem prohibitionem antecedentem, sed non inducit novum fideicommissum, nisi casu quo alienatio fuerit subsequuta, Decisiones ad Tract. de Alimentis.

8 9

* quidquid secus si prohibitio ipsa esset vestita, 9 vel facta favore certæ personæ & esset valida, ut latè probant Soccin. sen. conf. 227, à n. 1, & præsertim sub n. 3, vers. quibus tamen non obstantibus 11, l. 2. Dec. conf. 117, sub n. 13, & seqq. & conf. 286, n. 11, vers. ultimò non obstat, & 422, per tot. præsertim à n. 7, Ruin. conf. 89, n. 14, & seqq. vol. 2. Rolan. consil. 34, n. 64, & seqq. vol. 4, Paris. conf. 75, n. 33, & seqq. lib. 2, Curt. jun. d. conf. 43, n. 9, & conf. 145, n. 10, vers. quartus principalis casus, & alios refert Gabriel. de fideic. concl. 9, n. 7, & 37, & seqq. ubi n. 41, reddit rationem, & tradit Mart. vot. decis. 222, n. 36, & seqq.

Et hanc opinionem veriorum dicit Alciat. in l. Pater filium 36, §. fundum n. 6, de legat. 3, & de communi testatur Soccin. jun. conf. 97, n. 5, l. & 52, & conf. 163, n. 8, lib. 2, Syvan. conf. 6, n. 26, & 31, alique plures relati per Mart. conf. 43, n. 24, & per Fufar. de subst. quæst. 688, n. 14, vers. Ego certè, ubi firmat hanc opinionem esse magis receptam, & veriorum, & ab ea in consulendo, & judicando non esse recedendum.

Illamque pluries complexa fuit Rota, ut in decis. 568, n. 7, & 8, part. 1, div. in recent. decis. 300, nu. 20, & seqq. & præsertim n. 27, part. 1, ubi respondendo ad doctrinam Bart. in l. Pater filium §. fundum de legat. 3, firmat, quod hujusmodi verba non sunt apta ad inducendam novam dispositionem neque extensionem fideicommissi de persona ad personam decis. 284, n. 8, & 9, part. 6, & decis. 15, n. 1, & seqq. part. 7, repetita inter decis. Merlin. decis. 669, n. 1.

Et cum hac distinctione opiniones inter se discrepantes conciliat, & ad concordiam reducit, Soccin. in l. qui Romæ §. cohæredes, col. 6, n. 15, & seqq. ff. de verb. oblig. Rip. in leg. filiusfam. §. Divi n. 122, & seqq. de leg. 1, Decian. conf. 94, nu. 21, vers. & postremo lib. 5, Honded. conf. 78, n. 33, lib. 1, Curt. jun. conf. 43, n. 9, & pluribus comprobant Mandell. conf. 200, n. 2, Menoch. conf. 197, n. 29, vers. secundus est casus, Surd. decis. 125, n. 7.

Non obstat quod ex sola prohibitione alienationis, ad hoc ut bona remaneant ut familia * censetur inductum fideicommissum tam in casu alienationis, quam in casu mortis, ex Dec. conf. 23, n. 4, vers. sexid moveor. Aretin. in l. qui Romæ §. cohæredes vers. ubi autem de verb. oblig. qui prædicti, & alii DD. loquuntur quando nullum præcedit fideicommissum, à quo prohibitio dependeat; tunc enim talis prohibitio tanquam indefinita & nullo casu coarctata, locum sibi vindicet perpetuò, quandiu superest aliquis de familia, secus verò quando præcedit aliud fideicommissum, * nam tali casu prohibitio recipit limitationem à casibus in fideicommissio comprehensis, ut bene respondet Rota decis. 473, sub n. 2, vers. & sic cessat part. 4, div. & ita videtur sentire Dec. in allegat. conf. 636, n. 12, & distinguendo, ac enumerando plures casus firmat Bellon. jun. conf. 1, à n. 85, & præsertim sub n. 92, & seqq.

Nec applicatur dec. in Perusina fideic. de Bigazzinis 14 Novembris 1605, coram Litta apud Giovagn. consil. 75, n. 71, & seqq. lib. 1, nam ibi prohibitio non erat personalis, aderat dictio in perpetuum, & ratio conservandi bona in agnatione stabat de per se, concepta per verba dispositiva * & in casu alienationis datus fuerat substitutus, 12 ut respondendo dictæ decisioni firmavit Rota coram sanct. mem. Gregor. decis. 433, nu. 18, cum adductis per Altograd. conf. 79, n. 25, & 26, lib. 2. Nam sola pœna nullitatis in casu alienationis * non est sufficiens ad vestiendam prohibitionem, f 2 dum